

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องกลับมาเพียบพร้อม เพราะคุณต้องกลับบ้านและแล้วไปสู่อีกโลกที่บริสุทธิ์
- คำถาม:** วิธีใดที่จะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ คุณต้องกลายเป็นขอทาน ลืมความสัมพันธ์ทั้งหมดของคุณรวมทั้งร่างกายของคุณและจดจำพ่อ และแล้วเมื่อนั้นคุณจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่ว่าจะอะไรก็ตามที่คุณเห็นด้วยตาคุณในเวลานี้ทั้งหมดนั้นจะถูกทำลาย เหตุนี้เองคุณต้องลืมทรัพย์สินสมบัติและสิ่งของในครอบครองทั้งหลายของคุณ และกลายเป็นขอทาน เพียงขอทานเช่นนั้นเท่านั้นที่จะกลายเป็นเจ้าชาย

โอมชานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สดแสนหวาน ลูกๆ เข้าใจอย่างดีมากว่าดวงวิญญาณทั้งหมดบริสุทธิ์ในตอนเริ่มต้น เราเคยบริสุทธิ์ มีคำกล่าวเกี่ยวกับดวงวิญญาณว่า บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์เขาก็มีความสุข ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ลูกก็จะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น โลกที่บริสุทธิ์คงอยู่มาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และลูกเคยบริสุทธิ์เป็นเวลาครั้งวงจรในโลกนั้น และแล้วก็ยังเหลืออยู่อีกครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่าความบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์, ความสุขและความทุกข์, กลางวันและกลางคืน, แต่ละสิ่งคงอยู่มาเป็นเวลาครั้งวงจร ผู้ที่เป็นคนดีและรู้จักและผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายก็จะเข้าใจอย่างดีมาก พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกเคยบริสุทธิ์ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่คงอยู่ในโลกใหม่ ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ในตอนแรกเราเคยบริสุทธิ์ และมีเราจำนวนน้อยมาก และแล้วโลกมนุษย์ก็ขยายตัวอย่างต่อเนื่องตามลำดับกันไป ใครกำลังอธิบายแก่ลูกๆ ที่แสนหวาน? พ่อ, พ่อดวงวิญญาณสูงสุด, กำลังอธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณ สิ่งนี้ถูกเรียกว่ายุคบรรจบพบกัน สิ่งนี้ถูกเรียกว่ากุ่มภ(การพบกัน) ผู้คนลี้มยุคบรรจบพบกันนั้น บาบ่าได้อธิบายแล้วว่า มีสี่ยุค และยุคที่ห้านี้คือยุคบรรจบพบกันเล็กๆ ยุคก้าวกระโดดซึ่งมีช่วงระยะเวลาสั้นๆ พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้ในสภาพที่ปลดเกษียณของเขา ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายๆ ชาติเกิดของเขา ลูกๆ ได้มีการรับประกันนี้ พ่อได้เข้ามาในผู้นี้และบอกเล่าชีวิตประวัติของเขาด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อพูดกับดวงวิญญาณเท่านั้น บทบาทของแต่ละดวงวิญญาณจะมีการแสดงพร้อมทั้งร่างกายของเขา นั่นถูกเรียกว่าผู้มีชีวิต (ผู้ที่อยู่ในร่างกาย) ผู้มีชีวิตที่บริสุทธิ์และผู้มีชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่ามีเทพจำนวนน้อยมากในยุคทอง และแล้วลูกก็จะพูดถึงตนเองว่า เราผู้มีชีวิตทั้งหลาย ผู้ที่เคยบริสุทธิ์ในยุคทอง ได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์หลังจากที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างต่อเนื่อง จากบริสุทธิ์ไปสู่ไม่บริสุทธิ์ และไม่บริสุทธิ์มาบริสุทธิ์ ลูกจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์นั้น ดังนั้นบาบามาในทุกๆ 5000 ปีเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและก่อตั้งสวรรค์ พระเจ้าคือหนึ่งเดียวและท่านจะทำให้โลกเก่านั้นใหม่อย่างแน่นอน และแล้วใครที่ทำให้โลกใหม่นั้นเก่า? ราวัน เพราะเป็นราวันทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ศัตรูลูกเภา เพื่อนจะไม่ลูกเภา เพื่อนของทุกคนคือพ่อผู้เดียวผู้ที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ทุกคนจดจำท่านเพราะท่านคือผู้เดียวผู้ที่ให้ความสุขแก่ทุกคน ดังนั้นจะต้องมีใครบางคนที่ทำให้ความทุกข์อย่างแน่นอน นั่นคือราวันกิเลสทั้งห้า ครึ่งหนึ่งของวงจรเป็นอาณาจักรของราม และอีกครึ่งหนึ่งของวงจรเป็นอาณาจักรของราวัน ผู้คนวาดรูปสวัสดิกะ พ่ออธิบายความหมายสิ่งนั้น มีสี่ส่วนเท่ากัน หนึ่งส่วนไม่สามารถใหญ่กว่าหรือเล็กกว่าแม้แต่เล็กน้อยได้ ละครนี้ถูกต้องแม่นยำมาก บางคน, เพราะพวกเขาไม่มีความสุขอย่างมาก พวกเขาคิดว่าควรจะออกมาจากละครนี้ จึงเป็นการดีกว่าที่จะหลอมรวมเข้ากับธาตุบุร่าห์หรือหลอมรวมเข้ากับธาตุแห่งแสง อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถไปที่นั่น เพียงแค่ดูความคิดที่พวกเขา! ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, พวกเขาทำความเพียรพยายามประเภทต่างๆ เมื่อชั้นยาสซึ้ออกจากร่างของเขาก็จะไม่มีการถูกกล่าวว่าเขาได้ไปสวรรค์หรือดินแดนสุขาวดี จะเป็นคำกล่าวถึงของผู้ครองเรือนว่า ผู้หนึ่งผู้นี้ได้จากไปสวรรค์แล้ว ดวงวิญญาณจดจำสวรรค์ ลูกจดจำสวรรค์มากที่สุด ลูกรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งสอง ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ ลูกก็ไม่มีรู้สิ่งนั้นเช่นกัน พ่อมาและอธิบายความลับทั้งหมดให้กับลูกๆ นี่คือการตื่นไม่โลกมนุษย์ ตื่นไม่จะมีเมล็ดแน่นอนด้วยเช่นกัน พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายว่าโลกที่บริสุทธิ์กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างไร และแล้วพ่อก็มาและทำให้โลกบริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์ถูกเรียกว่าสวรรค์ ในเวลานี้สวรรค์อยู่ในอดีตและจะชำระอย่างแน่นอน เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่า ประวัติศาสตร์โลกชำระ นั่นคือโลกได้กลับมาใหม่จากเก่าและเก่าจากใหม่ สำหรับการชำระนั้นหมายความว่านี่คือละคร(ภาพยนตร์) คำว่า “ละคร” นั้นก็ดีมาก ดูเหมือนจะถูกต้อง วงจรก็เฝ้าแต่หมุนไปเหมือนเดิมทุกประการ การแสดงละครไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นเหมือนเดิมทุกประการ เมื่อผู้แสดงบางคนล้มป่วยเขาก็ลาป่วย สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า เราเคยเป็นเทพที่มี

ค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อมาและแสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ท่านได้บอกลูกถึงสิ่งนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน ท่านเพียงแต่พูดว่า ลูกๆจดจำพ่อ ก่อนอื่นใดพ่อทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ก่อนอื่นใดพ่อสอนบทเรียนให้กับลูก ลูกๆพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อเตือนลูกอย่างมากและลูกก็ยังลืม! ลูกก็จะลืมต่อไปตราบนานกระทั่งถึงตอนสิ้นสุดของละคร ในเวลาสุดท้ายเมื่อถึงเวลาสำหรับการทำลายล้าง การศึกษาเล่าเรียนของลูกก็จะมาถึงจุดจบ และแล้วลูกก็จะละร่างของลูก เช่นเดียวกับที่งูลอกหนังเก่าของมัน พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า ไม่ว่าลูกจะนั่งหรือเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา จงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นลูกเคยมีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อพูดว่า เวลาที่จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ก็เลสทั้งห้าก็จับลูกไว้ เมื่อลูกนั้นกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ก็จะไม่มียกเลสใดสามารถจับลูกได้ ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก เพียงในยุคนั้นบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่ดวงวิญญาณได้รับความรักจากพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้ลูกเรียกว่ายุคนั้นที่ให้คุณประโยชน์เมื่อพ่อได้พบกับลูกๆ ลูกแต่ละดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย พ่อก็เข้ามาในร่างกายด้วยเช่นกันและทำให้ลูกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อท่านต้องพาทุกคนกลับบ้าน ท่านอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าท่านจะพาลูกกลับบ้านไปอย่างไร ลูกพูดว่าเราทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ในขณะที่ท่านบริสุทธิ์ ได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์เถิด! ลูกๆไม่รู้ว่าบาบาจะชำระลูกให้บริสุทธิ์อย่างไร ตราบจนกระทั่งท่านทำให้ลูกบริสุทธิ์แล้ว ไม่เช่นนั้นลูกจะรู้ได้อย่างไร? ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณคือดวงดาวที่แสนเล็ก พ่อก็เป็นดวงดาวที่แสนเล็กด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านทำให้ลูกเหมือนกับท่านเองด้วยเช่นกัน ลูกๆมีความรู้และแล้วลูกก็อธิบายความรู้นี้ให้แก่ทุกคน จะมีการบอกความรู้นี้แก่ลูกเมื่อลูกอยู่ในยุคทองหรือไม่? ไม่เลย พ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้, คือผู้เดียวเท่านั้น และท่านสอนลูกในเวลาเดียวกัน ทุกคนต้องมีเรื่องราวชีวิต พ่อเฝ้าแต่บอกสิ่งนั้นแก่ลูก แต่ลูกก็ลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกบรรลากับมายา ลูกรู้สึกว่าคุณกำลังจดจำบาบาและแล้วลูกก็ลืมท่าน พ่อพูดว่ามายาคือศัตรูของลูกผู้ที่ทำให้ลูกลืม, นั่นคือเธอทำให้ลูกหันห่างออกไปจากพ่อ เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกมาอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว พ่อให้มรดกแก่ลูกเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และแล้วพ่อก็ไม่จำเป็นต้องมาอยู่เบื้องหน้าลูกอีกครั้ง พ่อเปลี่ยนลูกจากดวงวิญญาณบาปให้เป็นดวงวิญญาณบุญและเป็นนายแห่งสวรรค์ ก็เท่านั้นเอง ท่านจะทำอะไรหากท่านมาที่นี่หลังจากนั้น? ลูกเรียกหาพ่อและพ่อก็มาในเวลาที่คุณต้องการของพ่อ พ่อมาทุกๆ 5000 ปีในเวลาที่คุณต้องการของพ่อเอง ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดผู้คนจึงเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ไม่มีใครรู้ว่าท่านได้ทำอะไร เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่มีวันหยุดๆ ในวันเกิดของชีวา พวกเขาไม่มีวันหยุดสำหรับคนอื่นๆแต่ไม่มีใครรู้ว่าชีวาบาบาและเล่นบทบาทเช่นนั้น พวกเขาไม่มีความหมายของสิ่งนี้ มีความไม่รู้อย่างมากมายในบาร์ด ลูกๆรู้ว่าชีวาบาบาเป็นผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด และดังนั้นท่านจะทำให้มนุษย์สูงสุดเหนือสิ่งใดอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า พ่อให้ความรู้แก่ผู้นี้และสอนโยคะแก่เขา และแล้วเขาก็กลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา ท่าน(บราห์มา)ได้รับฟังความรู้นี้ ความรู้นี้เป็นไปสำหรับลูกเท่านั้น ดูเหมือนว่าจะไม่ถูกต้องสำหรับใครอื่น ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครอื่นจะกลายเป็นเช่นนั้น นี่คือการกรากลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดผู้ที่ก่อตั้งศาสนาอื่นก็ได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และกลับมาตาโมประธาน และดังนั้นพวกเขาทั้งหมดต้องกลับมาสาโตประธานอีกครั้ง และแล้วพวกเขาก็ต้องเล่นบทบาทของพวกเขาซ้ำตามสถานภาพที่พวกเขาได้รับ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลายเป็นนักแสดงที่สูงส่ง ใครที่ดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม? บาบา ลูกกลับมาสูงส่งและแล้วลูกก็ไม่เคยจดจำท่าน ลูกจะไม่จดจำท่านในสวรรค์ พ่อฉันสูงสุดเหนือสิ่งใดและท่านทำให้ลูกสูงสุด ก่อนที่นารายณ์เป็นศรียุคหนึ่ง ดังนั้น เหตุใดลูกถึงพูดว่าท่านเปลี่ยนลูกจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์แล้ว? เหตุใดลูกไม่พูดว่าท่านเปลี่ยนลูกจากคนธรรมดาเป็นกฤษณะ? เขาไม่ได้กลายเป็นนารายณ์ก่อน ก่อนอื่นเขากลายเป็นเจ้าชาย,ศรียุคหนึ่ง เด็กเป็นดอกไม้ในขณะที่ยุคหนึ่ง(นารายณ์)เป็นส่วนหนึ่งของผู้เป็นคู่ เป็นผู้ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิดที่ได้รับกรากยกย่อง เด็กเล็กๆกล่าวได้ว่าสาโตประธาน ลูกๆควรคิดว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายก่อน คำพูดที่ว่า “ขอทานเป็นเจ้าชาย” ก็ได้รับการจดจำมา ใครลูกเรียกว่าเป็นขอทาน? เป็นดวงวิญญาณในร่างกายที่ถูกจะเรียกว่าเป็นขอทานหรือบุคคลที่มั่งคั่ง ในเวลานี้ลูกรู้ว่าทุกคนกลายเป็นขอทาน ทั้งหมดจะถูกทำลาย ในเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นขอทานด้วยร่างของลูก ทุกสิ่งทุกอย่างที่ลูกมีจะถูกทำลาย ลูกดวงวิญญาณต้องกลายเป็นขอทาน ทั้งทุกสิ่งและแล้วกลายเป็นเจ้าชาย ลูกรู้ว่าลูกจะละทิ้งทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งทั้งหมดและกลายเป็นขอทานและแล้วกลับบ้าน และแล้วลูกก็จะไปสู่โลกใหม่อย่างเป็นเจ้าชาย ลูกต้องละทิ้งสิ่งใดก็ตามที่ลูกมี สิ่งต่างๆเหล่านี้ไม่มีประโยชน์ใดๆหลังจากลูกๆดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูกเช่นที่ลูกเคยเล่นในวงจรก่อนหน้านี้ ยิ่งลูกซึมซับความรู้นี้มากเท่าไร ลูกจะได้สถานภาพที่สูงมากเท่านั้น แม้ว่าใครบางคนอาจจะทำให้ล้าในเวลานี้ ทั้งหมดนั้นก็จะถูกทำลาย เรากำลังจะไปโลกใหม่ของเราอีกครั้งหนึ่ง ลูกมาที่นี่เพื่อไปสู่โลกใหม่ ไม่มีขุมทรัพย์ทางจิตอื่นใดที่พวกเขาเชื่อว่าพวกเขากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่าก่อนอื่นใดบาบาทำให้ลูกกลายเป็นขอทานและ

แล้วไปเป็นเจ้าของ หากถูกละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างของลูกทั้งหมด และแล้วเป็นขอทาน ลูกก็ไม่มีสิ่งใด เวลาไม่มีสิ่งใดเลยในบารัต บารัตในปัจจุบันคือขอทานที่ล้มละลาย และแล้วก็จะกลับมามั่งคั่ง ใครกลายเป็นเช่นนั้น? ดวงวิญญาณกลายเป็นเช่นนั้นด้วยร่างกายของเขา ในเวลานี้ไม่มีราชาหรือราชินี พวกเขาที่ล้มละลายเช่นกัน ไม่ได้มีราชาหรือราชินีที่มีมงกุฎ พวกเขาไม่มีทั้งมงกุฎ(แห่งแสง)และมงกุฎแห่งเพชรพลอย นี่คือเมืองแห่งความมืด พวกเขาพูดว่าพระเจ้าผู้นั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นั่นหมายความว่าพระเจ้าอยู่ในทุกคน ที่ทุกคนเท่าเทียมกัน ที่ท่านอยู่ในแมวและสุนัข สิ่งนี้ถูกเรียกว่าเมืองแห่งความมืด เป็นกลางคืนของลูกๆบราห์มิน ลูกเข้าใจว่าความรู้,กลางวัน,กำลังจะมาถึงในเวลานี้ ในยุคทองทุกคนนั้นคือตะเกียงที่ส่องสว่าง ในเวลานี้ตะเกียงได้กลับมามืดสลัว ในบารัตเท่านั้นที่พวกเขามีระบบของการจุดตะเกียง ไม่มีใครอื่นจุดตะเกียง แสงของลูกได้ดับลง ลูกเคยเป็นนายของโลกที่สาโตประธาน พลังที่ลูกเคยมีค่อยๆลดลงไปที่ละน้อย และไม่มีพลังหลงเหลืออยู่ในเวลานี้ พ่อมาเพื่อให้พลังแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง แบบเตอร์ของลูกจะได้รับการเติมเต็มอยู่เรื่อยๆ เมื่อดวงวิญญาณมีการจดจำระลึกถึงพ่อ,ดวงวิญญาณสูงสุด, แบบเตอร์ของเขาก็กลับมาเติมเต็มเปี่ยม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลานี้การเล่นกำลังจะจบสิ้นลงและลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นลูกดวงวิญญาณต้องถูกทำให้บริสุทธิ์และสาโตประธาน โดยการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างแน่นอน เวลานี้ที่ลูกต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบเช่นเดียวกับพ่อ

2. เพื่อที่จะกลายเป็นขอทานอย่างสมบูรณ์แม้กระทั่งในความสัมพันธ์กับร่างกายของลูก ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยตาทั้งหมดจะถูกทำลาย ลูกต้องกลายเป็นเจ้าของจากขอทาน การศึกษาเล่าเรียนของลูกเป็นไปเพื่อโลกใหม่

พร: พร: แทนที่จะแสดงความอัศจรรย์ชั่วคราว ขอให้ลูกสร้างดวงดาวที่เปล่งประกายแห่งโชคที่ไม่สูญสลายและกลับมาเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ

ทุกวันนี้ เนื่องจากบางคนลงมาจากเบื้องบน สุดท้ายพวกเขาก็มีพลังชั่วคราว พวกเขามีสภาพสะโตประธาน อันเป็นผลของความบริสุทธิ์ของพวกเขาและพวกเขาแสดงความอัศจรรย์ที่มีขีดจำกัดชั่วคราว อย่างไรก็ตามความสำเร็จนั้นไม่คงอยู่นานตลอดเวลา เพราะพวกเขาผ่านสามสภาพของ สะโต ราโจ และ ตาโม ในเวลาอันสั้น ลูกๆ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เป็นตัวของตัวเองสำเร็จเสมอและแทนการแสดงความอัศจรรย์ ลูกทำให้ดวงวิญญาณเป็นรูปจุดแห่งแสงที่เปล่งประกาย ลูกสร้างดวงดาวแห่งโชคที่เปล่งประกายที่ไม่สูญสลาย และเหตุนี้เองทุกคนจะมาเพื่อรับเพียงหนึ่งหยดจากลูก

คติพจน์: เมื่อมีบรรยากาศของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณที่ร่วมมือจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายตาย

*** โอม ชานติ ***